

kommende har eller kan skaffe sig passende Bolig paa det Sted i Sognet, hvor Brevsamlingsstedet af postale Grunde maa ligge.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen var inde paa det samme Spørgsmaal angaaende Sammenlægning af Landpost-ruter, og jeg mener her i det væsentlige at kunne henvise til mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen; jeg vil antage, at med den Forbedring i Beregningen af det Antal af Aarets Dage, paa hvilke Postbudene kan cykle, som Postbudene for nylig har forhandlet sig til Rette med Administrationen om, er der i øvrigt en relativ Tilfredshed med disse Tjenesteregler.

Det ærede Medlem henstillede endvidere, at Landpostbudene paa ny faar Kapper udleveret ligesom tidligere. Forholdet er nu det, at de kørende Landpostbude ikke faar udleveret Kapper, men Regnslag, ligesom de gaaende Landpostbude — de har altsaa faaet Regnslag i Stedet for Kapper. Udover det ærede Medlems Udtalelser er det mig ikke bekendt, at der foreligger noget Krav om en Forandring.

Der er dernæst rettet en Del Henvendelser til mig angaaende Arbejdet ved Havne, Diger, Kystsikring og lignende.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte, om det er Meningen at fortsætte med at anbringe, som det ærede Medlem sagde, 300 000 Kr. om Aaret ved Hanstholm. Jeg kan svare, at det i hvert Fald er Meningen i det kommende Aar. Jeg er parat til at ophøre dermed naar som helst, men den høje Rigsdag gav mig i Fjor sin Mening om Fortsættelsen saa kraftigt til Kende, at jeg ikke kunde eller vilde sidde den overhørig.

Det ærede Medlem Hr. Kragh henstillede, at man snarest gik i Gang med Høfdeanlæg paa Kysten ved Trans, hvor Havet aarlig bortskyller Dele af de Skrænter, som danner Kystlinien. Det ærede Medlem erkender dog formentlig, at naar Ministeriet har foretrukket i Aar at sætte ind med en Bevilling paa et andet truet Sted, nemlig Kysten ved Vest Stadil Fjord, maatte dette ubetinget komme i første Række under Hensyn til de overordentlig store Værdier, som der trues. Med Hensyn til Kysten ved Trans er Forholdet jo det, at der aarlig forsvinder Værdier, som efter de seneste Erfaringer svarer til ca. 2 000 Kr. aarlig, men til at beskytte denne Kyst kræves 5 Høfder à $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Stykket eller en samlet Sum af $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Sætter man Renten heraf til 60 000 Kr. og Vedligeholdelsen af Høfderne til 25 000 Kr. aarlig, vil det ses, at skal man tage det som et

rent Regnestykke, vil Staten for at redde Værdier til ca. 2 000 Kr. aarlig komme til at ofre ca. 85 000 Kr. aarlig. Under disse Forhold forekommer det mig forstaaeligt, at saavel den tidligere som den nuværende Regering har næret Betænkelighed ved i hvert Fald i den nuværende økonomiske Situation og med det nuværende Prisniveau at foreslaa en Bevilling til denne Kysts Beskyttelse og har foretrukket at lade de Midler, som Staten har til Raadighed, blive anvendt paa Steder af Kysten, hvor Forholdet mellem de truede Værdier og Statens Ofre er mere lige. Og i saa Henseende maa jeg sige, at jeg anser en Beskyttelse af det nuværende Dige ved Agger for mere paakrævet, uden at jeg dog kan love det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som omtalte det, ordinært at ville søge nogen Bevilling herom i Aar.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen omtalte forskellige Ønsker om Havneudvidelser paa Bornholm og henstillede, at man frafaldt det sædvanlige Krav om, at Halvdelen af Udgifterne skulde dækkes af Fiskere, Kommuner og Amt, under Hensyn til Naturforholdene derovre, som gjorde Havnearbejder paa denne Ø særlig dyre. Jeg kan om dette Spørgsmaal i det væsentlige henholde mig til, hvad jeg i Marts Maaned udtalte herom ved Finanslovbehandlingen i Landstinget, nemlig at jeg er villig til at overveje alle muligvis fremkommende Ønsker fra Havne paa Bornholm paa samme Maade som Ønsker fra andre Dele af Landet. Jeg lægger dog ikke Skjul paa, at Fiskeridirektøren overfor allerede foreliggende Anmodninger om Udvidelser af bestaaende Havne har udtalt en vis Tvivl om, at det nye Rødspættefiskeri vil kunne holde sig, saa at man altsaa kunde komme til at staa overfor den Mulighed, at naar disse Havne var udvidet, var Rødspættefiskeriet ophørt. Man har navnlig gjort gældende, at mange fremmede Fiskere søger til Bornholm, men heroverfor er der henvist til, at Hammerhavnen, som Staten for Tiden ejer, er fuldstændig tom, og at der altsaa meget vel der kan være et Tilflugtsted for fremmede Fiskere. Hvorvidt der i givet Tilfælde kan være Anledning til paa Grund af de stedlige Forholds Vanskeligheder at fravige de almindelige Regler for Statens Tilskud til Fiskerihavne, tør jeg ikke udtale noget almindeligt om. Forholdene er jo i saa Henseende heller ikke ganske ens overalt paa Bornholm.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger spurgte, efter at have paaskønnet den af Ministeriet